

Willem de Boer zit doordeweeks op zee als beroepsvisser. In de weekenden is hij sportvisser.

pep achter de kiezen gaat het in konvooi naar de waterkant. De Urker witvissers gaan vandaag hun ding doen in de Urker haven, die rechtstreeks met het IJsselmeer is verbonden. Het is 16 november en Sinterklaas kan, getuige de stampende house-beats, ook elk moment aankomen.

#### LANGE OPSLAG

Verbazingwekkend snel is Willem de Boer visklaar. Wat al meteen totaal afwijkt van de gebruikelijke wedstrijdmontage is de opslag. "Wij vissen met een lange opslag", zegt Willem. "Vroeger visten we nog vanaf de steigers, maar dat mag niet meer. Toen kon je je hengel nog afsteken, maar dat gaat hier niet", wijst hij achter zich. Op de kades van de Urker haven kun je mooi voor je auto gaan zitten, maar je moet niet proberen je hengel naar achter te steken. Die wordt geheid door een passerende auto aan diggelen gereden. Met een diepte van een meter of vier, volstaat een hengel van een meter of zes en een opslag van de resterende 2 meter. "Ik gebruik ook een lange pen", tipt Willem. "Dan is de kans kleiner dat je het tuig in de war slaat." Een nadeel van de lange opslag is dat je wat vaker losschieters hebt. Maar omdat iedereen hier zo moet vissen, zijn de omstandigheden tijdens wedstrijden voor alle deelnemers in ieder geval hetzelfde.

# WILLEM DE BOER

## Beroeps- en sportvisser

**Sportvisserij en beroepsvisserij gaan van oudsher niet lekker samen. De sport denkt dat het beroep de wateren leegvist, en het beroep vindt dat sportvissers en biologen er geen verstand van hebben. Hoe moet dat dan als je een beroepsvisser bent die in het weekend bloedfanatiek de hengels uit het foedraal trekt? Willem de Boer uit Urk is het vleesgeworden compromis tussen beroep en sport.**

TEKST GERT-JAN BUIJS FOTOGRAFIE SANDER BOER

**D**oordeweeks dobert Willem de Boer (33) – stammend uit een Urker vissersfamilie – ergens op de Noordzee, meestal vissend op schol. Zijn werkdagen zijn lang. Etmalen zonder enige slaap zijn geen uitzondering. De vis wordt duur betaald, in ieder geval met chronisch slaapgebrek. En

dan nog komt het voor dat hij op vrijdagnacht de slaap niet kan vatten vanwege de spanning voor de viswedstrijd die om 8.00 uur zaterdagmorgen – vier uur later dus – begint.

#### CONTAINER

Met zijn sportvissersbloed zit het dus wel goed. Dat geldt overigens voor alle leden van

de vijftien koppen tellende visclub Urker Witvissers, onderdeel van HSV De Blijde Baars. Ze houden domicilie in een container op een Urker bedrijventerrein, waar het ook barst van de visserij gerelateerde bedrijven. De koffie is sterk; de geur wedijvert met de dampen van Zwarte Van Nelle of Brandaris. Met de nodige



Waar Willem een voerplek maakt tegen een steiger aan, gokt neef Meindert op het open water.



Met zes grote voerballen legt Willem de voerplek aan.



Gooi de voerbalk nooit voorbij je hengeltop.

### DIKKE BLANKVOORNS

Willem kiest een stek pal tegen een steiger aan, waar het water wat donkerder is. Voeren doet hij met zes vuistgrote ballen. Is dat niet te veel? “Echt niet”, verzekert hij. “De vis zit er al. Ik begin met staand op de bodem te vissen. Daarna ga ik variëren, het hangt een beetje af van de soort vis.” Bij deze winterse havenvisserij draait het vooral om de dikke blankvoorns die 's winters vanuit het grote water de beschutting van de havens opzoeken. Binnen een paar minuten ligt de eerste

voorn al in het net. Weliswaar geen dikke, maar er zit vis, zoveel is duidelijk. “We vangen dit jaar ook voor het eerst van die exotische grondels.” Behalve de ballen voer, brengt Willem ook af en toe wat maden op de bodem met een dropper. Aan de haak gaat ook een made.

### GEGRILDE HENNEP

Een paar meter verderop zit Meindert de Boer, volle neef van Willem en doordeweeks eveneens beroepsvisser. Meindert heeft voor het open water gekozen, wat verder uit de

kant. Zijn tactiek is wat anders dan die van zijn neef. Hij zweert bij gegrilde hennep door zijn voertje. “Dat spul is heel actief onder water. Daar komt veel kleine vis op af. Door constant bij te voeren, onderhoud ik mijn voerplek. Maar ik vis er achter, met twee maden. Die kleine vis is dan allemaal aan het klieren op de voerplek, dat trekt de grote jongens aan. Die probeer



Door geregeld wat maden of hennep bij te voeren, houd je de vis op de stek actief.

ik dan achter de voerplek te pakken.” Om een lang verhaal kort te maken: de strategie van Meindert werkt als een tierelier. Regelmatig haakt hij een ferme blankvoorn die echt moet worden geschept met het net. Willem vangt overigens ook gestaag zijn visje. Middelmaat blankvoorns, af

en toe een alver en – je bent beroepsvisser of niet – een ‘rode’ baars.

### SCHIZOFREEN

Zoals gezegd is de combinatie beroepsvisser-sportvisser redelijk uniek en misschien ook een beetje schizofreen. Dat dubbele gevoel heeft Willem

uiteraard ook. “Doordeweeks maak ik met de nettenvisserij duizenden vissen dood. Maar als ik op zaterdag een brasem vang die geslikt heeft, zit ik met een hakensteker te pielen om het haakje er zo voorzichtig mogelijk uit te krijgen.” En dan is er nog het eeuwige gevecht tussen biologen en sportvisserij enerzijds en het beroep anderzijds. Ook die discussie gaat Willem niet uit de weg. Hij is de eerste om te erkennen dat er inderdaad overbevissing bestaat. Om te beginnen in zijn eigen voortuin; het IJsselmeer. “Dat is gewoon leegeevist. Zelfs de blankvoorns waar we hier op zitten te vissen zijn niet veilig. Ook door deze haven wordt 's winters een paar keer een net getrokken.”

### ANDER VERHAAL

Op zee is het volgens hem een ander verhaal. “Op de Noordzee is er geen sprake van overbevissing. Van de beroepsvisserij is 50 procent weggesaneerd. Al zes jaar op rij mogen wij ons quotum met 15 procent verhogen. De visstand is juist enorm gegroeid.” En nee, dit is niet het zoveelste promoprakje van een beroepsvisser. “Vijftien jaar geleden was het haat en nijd tussen de beroepsvissers en de biologen. Die tijd is voorbij. Destijds baseerden de biologen zich voor hun rekenmodellen deels op wat wij als vissers aanlandden. Maar er waren quota. Als een

visser aan zijn quotum zat, ging hij ergens anders op vissen. Wat werd aangeland, zei niet zoveel over de werkelijke visstand. Tegenwoordig gaan biologen met de vissers mee, en andersom gaan vissers mee met biologen. Wij kunnen ze dan helpen om echt een goed beeld van de visstand te krijgen. De onderlinge verhoudingen zijn inmiddels veel beter geworden.”

### 'PIRATEN'

Vissers die alle regels aan hun laars lappen en er maar op los vissen, noemt Willem de Boer piraten. “Je hebt overal hooligans. Die kom je overigens ook onder zogenaamde ‘sportvissers’ tegen. Wij hebben visserijbedrijven die van vader op zoon overgaan. Wij hebben alle belang bij een goede visstand.” Dat is ook de reden waarom Willem en ook Meindert fors hebben geïnvesteerd in vismethodes die de bijvangst aan ongewenste soorten of ondermaatse vis drastisch verkleinen. “Kleine vis meenemen moet je gewoon niet willen”, oordeelt Willem.

### MINDER, MAAR MEER

Buurman Meindert de Boer trekt regelmatig dikke blankvoorns zijn net in. “Ze liggen nu als een ring om mijn stek heen.” Hij heeft het laatste stukje van de onderlijn plat op de bodem liggen. De beten die hij krijgt zijn traag, maar



Het bulklood zit ingeklemd tussen kleinere loodhagels.

### HAVENVISSEN INGEZOOMD

Een baitdropper is ideaal om je maden veilig t.o. 'baarsvrij' op de bodem te krijgen.



Op plekken waar je geen ruimte hebt om de hengel af te steken is een langere opslag het devies.



Met een cocktail van een made en een castor zit je altijd goed.



Niet zelden komen de grotere blankvoorns van nèt buiten de voerplek.



Genoeg kant-en-klaar reservemateriaal is een must tijdens viswedstrijden.

**Willem de Boer en neef Meindert zijn beroepsvissers en sportvissers: vissers dus. Punt.**



het onderkomen kleeft ook nog wel een mooi verhaal. “Dat hout dreef ergens midden op de Noordzee, nog in de verpakking. Van een schip gevallen”, zegt Willem. En laat nou een van de andere Urker witvissers een uitstekend timmerman zijn. Zelf komt hij er rond voor uit dat hij beroepsvisser is. Op de klep van zijn aastafel siert een hele grote afbeelding van het schip waarop hij zijn werkweek doorbrengt. Iedereen kan het van een kilometer afstand zien: Ich bin ein beroepsvisser. Willem de Boer en neef Meindert hebben niks om zich voor te schamen, niet bij sportvissers, laat staan bij het beroep. Het zijn vissers, punt.

zetten wel goed door. Meestal zakt de pen gewoon zachtjes onder. “Ik krijg misschien wel minder beet dan middenin de voerplek, maar als ik daar nu baarsjes ga zitten vangen, zijn dat visjes van 30 gram. Daar moet je er tijdens een viswedstrijd veel van vangen om aan het gewicht van een grote blankvoorn te komen. Ik ben bij wedstrijden regelmatig eerste geworden met 35 vissen, terwijl de burens er 70 hadden. Maar dan moet je deze tactiek wel vol zien te houden.”

### ZOEK DE VIS OP

Die Urker Witvissers hebben een gezellig cluppie. Op de kade is het een komen en gaan van vrienden en bekenden. Een beetje ‘ons kent ons’ is het wel. Willem legt ondertussen een paar meter verder naar rechts in, richting de stek van Meindert. De voorns die hij daar vangt, worden gelijk wat groter. Maar er zijn ook Urker witvissers die vandaag niet op de vis zitten. Een stukje verderop vist er eentje pal tegen een paar boten aan. Je zou zeggen een topstek, maar vandaag wil het er even niet. “Normaal gesproken is tegen de steigers of boten vissen het beste. Daarom zit Willem dus tegen die steiger te vissen”, aldus Meindert.

### IN DE DRUKTE

Tip voor de Urker haven is dus: zoek de vis op plekken met beschutting, maar staar je er niet blind op. Van gedoe en drukte op de kant trekt de vis zich weinig aan. Soms staan er vier, vijf man bij je te kijken en gaat het vangen gewoon door. Ook de housebeats die over het water schallen maken geen verschil. “Toch is het meestal ’s morgens wel beter dichtbij

de kant. Later op de dag trekt de vis zich wat verder terug”, zegt Willem.

### ZELFGEVANGEN

Na een paar uur vissen gaat het konvooi terug naar het prachtig betimmerde clubhuis/container, waar bier en versgebakken lekkerbekjes en scholfiletjes wachten – die laatste door Willem zelf gevangen. Aan de betimmering van

### URKER HAVEN: MET DE VISPAS

De Urker haven is gewoon voor iedereen toegankelijk mits je een VISpas hebt. En het is aan de Urker Witvissers te danken dat je hier überhaupt terecht kunt. “Vissen werd hier gedoogd, maar officieel mocht het niet. Wij hebben net zo lang gelobbyd bij de gemeenteraad tot we toestemming kregen”, aldus Willem de Boer.



**Gezelligheid troef in de omgebouwde container van visclub Urker Witvissers.**